

אני פונה אליך היום כאיש הקשר לגבי שאלות הנוגעות להסכם הביטוח הסוציאלי בין גרמניה לישראל.

במקרה זה מדובר בדעות שונות באשר להחזר הוצאות לידה.

במידה והליך הלידה כרוך בהוצאות, תקפות במקרה זה ההוראות החוקיות החלות על הגוף המבטח במקום
השהות. משך תקופת מתן השירותים, מעגל האנשים הקשורים לעניין אותם יש להביא בחשבון והנהלים
המתייחסים לעניין זה בנוגע לתהליך יישוב המחלוקת מתבססים על החוק החל על הגוף המבטח הרלוונטי
(סעיף 13 פסקה 2 להסכם בין הרפובליקה הפדרלית של גרמניה לבין מדינת ישראל בנוגע לביטוח סוציאלי
מתאריך 17 בדצמבר 1973 - DISVA -).

הגברת [REDACTED] ילדה את ילדה במהלך שהותה בגרמניה. הגוף המבטח האחראי על מתן השירות היה באותה
העת המוסד לביטוח לאומי בישראל (כפי הנראה על סמך העסקתה של הנ"ל בישראל). ההוראה הנזכרת לעיל
קובעת, כי במקרה של לידה תקבל הגברת [REDACTED] מן הביטוח הרפואי הגרמני את אותם השירותים אשר יינתנו לכל
אדם המבוטח בגרמניה.

פרט להוצאות הלידה (השירות העיקרי) שייכים לקטלוג השירותים בגרמניה גם השירותים הנלווים אשר סופקו
בהקשר זה, לדוגמה הוצאות הנסיעה לבית החולים. חוק השירותים הגרמני כולל בכך גם את כיסוי עלויות
העסקת המיילדת.

כפי שעולה מחלופת המכתבים עם המוסד לביטוח לאומי בישראל, הרי שהיקף השירותים הניתנים ע"י הביטוח
הרפואי בישראל במקרי לידה מצומצם יותר. על כן נדחו התביעות להחזר הוצאות הנסיעה לבית החולים וכיסוי
עלויות העסקת המיילדת, תוך הפניה לסעיף 2 פסקה 2 להסכם בין הרפובליקה הפדרלית של גרמניה לבין
מדינת ישראל בנוגע לביטוח סוציאלי.

הלשכה לקשרי חוץ של הביטוח הסוציאלי הגרמני (DVKA) הצביעה על כן על משמעותו של סעיף 2 פסקה 2
להסכם. לפי סעיף זה לא כוללות ההוראות החלות בישראל הנזכרות בסעיף 1 את ההוראות החלות מתוקף
הסכמים בין-מדינתיים או חוק על-מדינתי, התקפות עבור אחת מן המדינות החתומות על ההסכם. פירושו של
דבר כי במהלך שהותה ברפובליקה הפדרלית של גרמניה היתה הגברת [REDACTED] זכאית לקבל את השירותים הניתנים
עפ"י הוראות החוק הגרמני במקרה של לידה, אולם לא היה באפשרותה לתבוע את קבלת השירותים הניתנים
לפי הוראות ההסכם בנוגע לביטוח סוציאלי או התקנות (של האיחוד האירופי) בנוגע לביטוח סוציאלי. מטרתה
של תקנה זו וההיגיון הניצב מאחוריה הינם להימנע מיישום רב-צדדי של הוראות ההסכם.

במקרה הנדון יש ליישם עם זאת את הוראות סעיף 13 פסקה 2 להסכם בין הרפובליקה הפדרלית של גרמניה
לבין מדינת ישראל בנוגע לביטוח סוציאלי. עיקרון זה של מתן השירותים המסייעים בהתאם להוראות החוק
החלות על הגוף המבטח מגיש את הסיוע הינו עיקרון העומד בבסיסו של כל הסכם בתחום הביטוח הסוציאלי,
עליו חתמה הרפובליקה הפדרלית של גרמניה עם מדינה אחרת. הדבר תקף גם במקרה בו לא קיימת חפיפה בין
חוקי מתן השירותים במדינותיהם של הגוף המבטח האחראי והגוף מגיש הסיוע בפועל.